

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0251/2010

21.9.2010

JELENTÉS

a Bázel II-ről és a tőkekövetelményekről szóló irányelvek (CRD 4)
felülvizsgálatáról
(2010/2074(INI))

Gazdasági és Monetáris Bizottság

Előadó: Othmar Karas

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	14
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	18

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Bázeli II-ről és a tőkekövetelményekről szóló irányelvek (CRD 4) felülvizsgálatáról (2010/2074(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tőkekövetelményekről szóló irányelvekre¹ és a 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2007/64/EK irányelvnek a központi hitelintézetek kapcsolt bankjai, egyes szavatoló-tőkeelemek, nagykockázat-vállalások, felügyeleti szabályok és válságkezelés tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/111/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvnek a kereskedési könyvre és az újraértékpapírosításra vonatkozó tőkekövetelmények, továbbá a javadalmazási politikák felügyeleti felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2009)0362),
- tekintettel a tőkekövetelmény-irányelv esetleges további változásairól szóló, 2010. április 26-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra,
- tekintettel a Bázeli II. megállapodásra³,
- tekintettel a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságnak a bankrendszer rugalmasságának erősítéséről⁴ és a likviditási kockázat mérésére, normáira és felügyeletére vonatkozó nemzetközi keretről⁵ szóló konzultációs dokumentumaira,
- tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Testület dokumentumaira,
- tekintettel a G-20-ak washingtoni, londoni és pittsburghi csúcstalálkozóján kiadott nyilatkozataira,
- tekintettel a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről szóló 2010. június 15-i jelentésére⁶,
- tekintettel a banki ágazatban a határokon átnyúló válságkezelés európai uniós keretéről szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, az Európai Bíróságnak és az Európai Központi Banknak szóló bizottsági közleményre (COM(2009)0561) és az azt kísérő bizottsági szolgálati

¹ A 2006/48/EK irányelv (HL L 177, 2006.6.30., 1. o.) és a 2006/49/EK irányelv (HL L 177, 2006.6.30., 201. o.).

² HL L 302., 2009.11.17., 97. o. 97.

³ Basel II: International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework (Bázeli II: A tőkeszabályozási intézkedések és tőkeszabványok nemzetközi konvergenciája: Felülvizsgált keretrendszer) – 2006. júniusi átfogó változat, <http://www.bis.org/publ/bcbs128.htm>.

⁴ A Bázeli Bizottság konzultatív javaslatai a bankszektor rugalmasságának erősítésére, 2009. december 17., <http://www.bis.org/press/p091217.htm>.

⁵ A Bázeli Bizottság 2009. december 16-i konzultatív javaslatai a likviditási kockázat mérésére, normáira és felügyeletére vonatkozó nemzetközi keretre vonatkozólag, <http://www.biz.org/publ/bcbs165.htm>.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0206

munkadokumentumra (SEC(2009)1407),

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, valamint az Európai Központi Bankhoz intézett, a bankszanálási alapokról szóló közleményére (COM(2010)0254),
 - tekintettel az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló, 2008. november 3-i 1126/2008/EK bizottsági rendeletre¹,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0251/2010),
- A. mivel az erős, stabil és hatékony pénzügyi piacok és pénzügyi intézmények létfontosságúak az EU különböző gazdasági szereplői finanszírozási szükségleteinek kielégítése, valamint az európai gazdasági növekedés, foglalkoztatás, innováció és versenyképesség növelése szempontjából, mivel a finanszírozási funkció különösen fontos a gazdasági fellendülés érdekében; mivel a pénzügyi ágazat szabályozási reformjának a pénzügyi stabilitást és a fenntartható növekedést kell céloznia,
- B. mivel a felülvizsgált, szigorúbb tőkekövetelményeket a gazdasági ciklusok és a most zajló gazdasági fellendülés megfelelő figyelembe vételével kell elfogadni,
- C. mivel a Bázeli Bizottság nem teszi lehetővé az összes érdekelt fél érdekeinek vagy a viszonyosság elvének az érvényesítését,
- D. mivel valamennyi pénzügyi piacot, szereplőt és eszközt, valamint a rendszerben fontos szerepet betöltő összes pénzügyi infrastruktúrát – például a fizetési, kiegyenlítési és elszámolási rendszereket, mechanizmusokat és fórumokat, és az ezekhez kapcsolódó értékpapír-kezelési szolgáltatásokat – felügyelni és szabályozni kell az alapvető közjónak számító pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében; mivel a válság rávilágított arra, hogy a bankok tőkéje egyértelműen elégtelen a hitelképesség és fizetőképesség szempontjából,
- E. mivel a prudenciális standardokat erősíteni kell és megfelelően be kell tartatni, és foglalkozni kell a tőkemennyiség és -minőség, a likviditáskezelés hiányosságaival, a belső modellek gyengeségeivel, valamint a Bazel II. és a tőkekövetelményekről szóló irányelv ciklikusságot elősegítő jellegével, amelyeket a válság tárt fel,
- F. mivel ki kell terjeszteni a felügyeleti szervek rendelkezésére álló minimális válságkezelési beavatkozási eszközök körét,
- G. mivel törekedni kell arra, hogy egyértelműen elkülönítsék vagy elhatárolják egymástól a lakossági és a befektetési banki tevékenységeket annak érdekében, hogy a biztosított betéteket ne használják biztosítékként a kereskedelmi tevékenységekhez,
- H. mivel az új standardoknak figyelembe kell venniük a bankok méretét és kockázati profilját, valamint üzleti modelljét,

¹ HL L 320., 2008.11.29., 1. o.

- I. mivel azonban kellően figyelembe kell venni a felülvizsgált Bazel II. keretrendszer, valamint a reálgazdaságra és a gazdasági növekedésre vonatkozó más szabályozási kezdeményezések releváns elemeinek halmozott hatását,
- J. mivel a korábban példátlan piaci és szabályozási kudarcok arra ösztönözték a G20 csoportot, hogy londoni, pittsburghi és torontói találkozásukon elhatározták, hogy javítják a tőkeminőséget, erősítik a kockázati fedezetet, enyhítik a prociklikusságot, előrelátó tartalékképzést vezetnek be a hitelezési veszteségek fedezésére, gátolják a túlzott arányú tőkeáttétel-képzést, a Basel-II kockázat alapú keretrendszerét kiegészítő tőkeáttételi arányt vezetnek be az 1. pillér szerinti kezelésre való áttérés céljával, valamint szigorítják a likviditási követelményeket,
- K. mivel Európa a tőkekövetelményekről szóló irányelvet a különböző üzleti modellben működő összes hitelintézetre és befektetési cégre alkalmazza; mivel más országok a Basel II. szabályainak alkalmazását bizonyos számú, meghatározott üzleti modell szerint működő bankra korlátozzák; mivel ezek az alkalmazási kör terén mutatkozó különbségek aggodalmat keltenek a kompatibilitás, az egyenlő versenyfeltételek és az esetleges szabályozási arbitrázs kockázata tekintetében,
- L. mivel léteznek fontos európai sajátosságok, úgymint az a tény, hogy az európai vállalati szektort túlnyomórészt banki kölcsönökből finanszírozzák; mivel a felülvizsgált bázeli szabályoknak kellően figyelembe kell venniük e sajátosságokat, mivel kívánatos volna, ha a banki hitelezés célzottabb lenne egyes specializált területeken, mint például a kkv-k hitelezése terén, és ha a nagyobb vállalatokat ösztönözve lennének arra, hogy közvetlenül bocsássanak ki kötvényeket a befektetők számára,
- M. mivel a bankok sajátos kockázati profilját és az európai bankszektor sokszínűségét figyelmen kívül hagyó univerzális megközelítés káros az európai banki ágazatra, és következésképpen káros lehet a gazdasági növekedésre és a gazdasági fellendülésre,
- N. mivel az Unióban jelenleg folyik a pénzügyi szabályozás széles körű reformja, a reformok között összhangnak kell lennie, és ezen túlmenően a végrehajtási menetrendeknek is figyelembe kell venniük az intézkedések reálgazdaságra gyakorolt halmozott hatásait, és azok nem gátolhatják a gazdasági fellendülést,
- O. mivel a jó minőségű, közös globális számviteli standardok irányába mutató konvergencia elengedhetetlen az azonos versenyfeltételek fenntartása és az adatok globális összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében; mivel ezeket standardokat a válság tanulságait tükröző módon megfelelően fejleszteni kell,
- P. mivel az összes illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a „tartalom fontosabb a formánál” elv szigorú betartásának szükségességét a nem megfelelő eredmények elkerülése érdekében,
- Q. mivel a számviteli célra történő beszámolás és a szabályozói és adózási célra történő adatszolgáltatás nemzetközi konvergenciája elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a felügyeltek és a befektetők ugyanazokat az átlátható és egyértelmű információkat kapják meg, és mivel a minimálisra kell korlátozni a kettős adatszolgáltatást, mivel ez nem zárja ki a prudenciális szűrőket, amennyiben azok az összes mérlegben megjelennek,

- R. mivel a bankoknak fokozottabban a reálgazdaságot kiszolgáló fő üzleti tevékenységekre kellene összpontosítaniuk; mivel a Bázeli Bizottságnak és Bizottságnak ösztönözniük kellene ezt,
- S. mivel a Basel II. felülvizsgálatával összefüggő reformoknak az Európai Parlament által javasolt módon a bankfelügyelet szerkezeti reformjával párhuzamosan kell történnie, és végső soron a 2. pillérbe tartozó intézkedések kidolgozásához és következetes végrehajtásához kell vezetnie,

Általános kérdések

1. üdvözli a G-20-aknak a pénzügyi válságra válaszként a tőkemennyiség és -minőség emelésére, likviditáskezelési standardok bevezetésére, a ciklikusságot elősegítő jelleg kezelésére és az általános prudenciális standardok továbbfejlesztésére vonatkozó kötelezettségvállalását;
2. üdvözli a Bázeli Bizottság és az Európai Bizottság erőfeszítéseit; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a tőkekövetelményekre vonatkozó új szabályok kidolgozásakor és alkalmazásakor gondosan kell eljárni, hatásaikat pedig a szélesebb körű szabályozási keretben kell elemezni;
3. aggályait fejezi ki az aktuális javaslatban megmutatkozó strukturális deficittel és egyensúlyhiánnyal, illetve a gazdasági fellendülés és a gazdasági növekedés visszafogásának kockázatával kapcsolatban; úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetet figyelembe véve szükség lesz majd annak ellenőrzésére, hogy a bankok nem hátrítják-e tovább a benyújtandó javaslatokból eredő költségeket a pénzügyi szolgáltatások végfelhasználóira;
4. hangsúlyozza, hogy a stressztesztek eredményei és a kiegészítő tőkeszükségletek nyilvánosságra hozatalával meg kell erősíteni az együttműködést a felügyeleti felülvizsgálati folyamat (2. pillér) és a nyilvánosságra hozatal (3. pillér) között;
5. emlékeztet az európai bankszektor fontos sajátosságaira, úgymint a különféle jogi formában működő üzleti modellek sokféleségére és arra a tényre, hogy a vállalati szektor finanszírozása túlnyomórészt banki kölcsönökből történik, kéri ezért a javasolt új szabályok mikro- és makrogazdaságra gyakorolt következményeinek átfogó vizsgálatát;
6. sürgeti a Bázeli Bizottságot és az Európai Bizottságot, hogy vegye megfelelően figyelembe e sajátosságokat és a bankszektort érintő kockázatok különböző típusait; hangsúlyozza, hogy a felülvizsgált Bazel II. szabályokban egyértelmű különbséget kell tenni a befektetési tevékenység és a hagyományos lakossági banki szolgáltatások, valamint a tranzakciós szolgáltatások között;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy legyen proaktívabb a Bazel II. szabályok reformfolyamatában az európai érdekek aktív előmozdítása és védelme, valamint a tagállami megközelítések összehangolása céljából annak érdekében, hogy az európai gazdaság számára a legkedvezőbb eredményeket lehessen elérni, továbbá hogy rendszeres jelentésekben tájékoztassa a Parlamentet a folyamatban lévő tárgyalások állásáról, és vonja be a Parlamentet a tárgyalási folyamatba;

8. elismeri az egyenlő nemzetközi versenyfeltételek kialakítása és a szabályozói arbitrázs elkerülése céljából folytatott nemzetközi együttműködés és koordináció fontosságát; rámutat azonban arra, hogy e cél miatt az európai gazdaság és az európai bankszektor nem kerülhet versenyhátrányba, és úgy véli, hogy meg kell őrizni a bankszektor sokszínűségét;
9. hangsúlyozza, hogy az európai gazdaság fellendítéséhez dinamikus pénzpiacokra van szükség, amelyek képesek a beruházások és innovációk finanszírozására; figyelmeztet arra, hogy nem szabad olyan szabályokat és előírásokat bevezetni, amelyek új hitelszűkét eredményeznének, destabilizálva ezzel a gazdasági fejlődést és az európai munkaerőpiacokat;
10. hangsúlyozza, hogy a bázeli és a G20-folyamatban részt vevő valamennyi fél egyértelmű és egységes végrehajtási menetrend iránti teljes elkötelezettsége a sikeres reform előfeltétele, amely egyenlő versenyfeltételeket biztosít, és megelőzi a szabályozási arbitrázszt; sürgeti a Bizottságot és a Bázeli Bizottságot, hogy biztosítsák a közösen megállapított standardok összehangolt alkalmazását;
11. emlékeztet arra, hogy a Basel II. megállapodás és annak közelgő felülvizsgálata célja szerint globális standard; ezért rendkívül aggályosnak tartja, hogy a válságra adott válaszként elfogadott különböző nemzeti jogszabályokban (különösen az Egyesült Államok tőzsdei reformról és fogyasztóvédelemről szóló törvénye – Wall Street Reform and Consumer Protection Act –, amely korlátozza a külső minősítések elismerését) meghatározott korlátozások e globális standard alkalmazásának súlyos szétzúródását eredményeznék; ezért sürgeti a Bázeli Bizottságot és a Bizottságot, hogy alaposan értékeljék e jogszabályokat és vonják le következtetéseiket e jogszabályoknak a Basel II. szabályok végrehajtásával és a Basel II. felülvizsgálatáról folyó tárgyalásokkal kapcsolatban, és sürgeti a Bizottságot, hogy az eredményekről számoljon be a Parlamentnek;
12. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza a transzatlanti pénzügyi szabályozásról folytatott párbeszédet az Egyesült Államokkal;
13. hangsúlyozza, hogy a végrehajtási menetrendnek tükröznie kell a felülvizsgált standardoknak az ágazatra, a reálgazdaságnak történő hitelezési képességére, valamint az európai fellendülési folyamatra gyakorolt összesített hatását; hangsúlyozza, hogy az új standardokra való zökkenőmentes átállás érdekében a szerzett jogok védelmére irányuló intézkedések, a fokozatos bevezetés és szükség esetén a menetrend felülvizsgálata lehetőségét sem szabad kizárni;
14. emlékeztet a Parlament mint demokratikusan megválasztott európai testület tárgyalásokba való bevonásának szükségességére, és szorgalmazza, hogy a Bizottság és a Bázeli Bizottság tegye meg a Parlament állandó bevonása érdekében szükséges lépéseket;
15. emlékeztet a szabályozói tőke számítási módszertanának szempontjai mögött meghúzódó összefüggések tekintetében alapul vett banki feltételezések korlátaival kapcsolatos aggályaira; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a bankok által az IRB-módszer alkalmazásával végzett belső értékelések megfelelő felügyeleti ellenőrzésének és nyomon követésének fontosságát; megjegyzi továbbá, hogy ügyelni kell arra, hogy ne vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek a kívánatossal ellentétes irányba ösztönözhetnek;

16. felhívja a Bizottságot, hogy új európai pénzügyi felügyeleti rendszer és az Európai Rendszerkockázati Testület felállításával folytassa a bankszektor uniós felügyeletének további javítását;
17. szorgalmazza a felülvizsgált Basel II. szabályok reálgazdaságra gyakorolt valószínűsíthető hatásának teljes körű, az új szabályok végrehajtását megelőző, Bizottság általi értékelését, külön összpontosítva a kkv-k finanszírozására és a bankszektor stresszhelyzetekben mutatott rugalmasságára;
18. szükségesnek tartja a felügyeleti rendelkezésre álló válságkezelési beavatkozási eszközök kibővítését a 2006/48/EK irányelv 136. cikkén túl, legalább a következő hatáskörökkel: az alaptőke, a likviditás, az üzleti tevékenység struktúrája és a belső folyamatok kiigazításának megkövetelése; irányítási változtatások ajánlása vagy előírása; a banki engedélyek időtartamának korlátozása; „living will”, azaz csődhelyzetben alkalmazandó intézkedések előzetes kidolgozása; teljes vagy részleges eladás kikényszerítése; hídbank vagy jó bank/rossz bank felosztás létrehozása; adósság-részvény csereügyletek megkövetelése a piaci érték megfelelő csökkentésével; a nyereség és az osztalék visszatartásának előírása és korlátozások bevezetése a tőkekövetelmények megszilárdítása és annak biztosítása érdekében, hogy előbb a részvényesek fizessenek, aztán az adófizetők; a rendszer szempontjából fontos műveletek folytonosságának biztosítása érdekében az eszközök és források átszervezése és egyéb intézményekre történő átruházása; kritériumok meghatározása az értéküket veszített eszközök értékelésére; ideiglenes állami irányítás; csődbe ment bankok felszámolása;
19. felkéri a Bizottságot, hogy hozzon létre ösztönzőket a bankszektor számára a kockázatok és az eredmény hosszú távú következményekre figyelemmel történő kezelésére, és a bankok arra való ösztönzésére, hogy aktívan és folyamatosan érdekeltek legyenek abban, hogy a kölcsönöket az értékpapírosítástól vagy mérlegen kívüli struktúráktól való indokolatlan függés nélkül saját könyveikben tartsák nyilván, és teljes mértékben konszolidáljanak egyes olyan mérlegen kívüli tételeket, mint a különleges célú gazdasági egységek;
20. megjegyzi, hogy a hosszú távú – például az energiaelosztó infrastruktúrákra irányuló – beruházások az értékpapírosításra támaszkodnak;
21. javaslata szerint a Bázeli Bizottságot, az Értékpapír-felügyeleti Nemzetközi Szervezetét (IOSCO), a Nemzetközi Számviteli Standard Testületet (IASB) stb. egyetlen globális szervezetbe – esetleg az IMF-be – kellene tömöríteni a pénzügyi világ megfelelő szervezetének kialakítása és annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi érintett fél vegyen részt a szabályok kialakításában, és hogy legyen elegendő kapacitás a szabályok végrehajtásának ellenőrzésére;
22. véleménye szerint foglalkozni kell azon pénzintézetek kérdésével, amelyek „túl nagyok ahhoz, hogy megbukjanak”, és ezért a tőkekövetelményeknek és a ciklikusság ellensúlyozására szolgáló tartalékoknak a pénzintézet méretével, kockázati szintjével és üzleti modelljével arányosaknak kell lenniük;

Tőkeminőség

23. támogatja a tőkeminőség és -szint válságra reagálva történő emelésére irányuló kezdeményezést; emlékeztet arra, hogy ez a kérdés szorosan kapcsolódik a számviteli szabályokhoz, így egységes megközelítést igényel, szem előtt tartva ezenkívül a globális konvergenciát;
24. tudomásul veszi a Bázeli Bizottság 2010. július végi döntését, amelyben lehetővé tette a kisebbségi érdekeltségek, halasztott adókövetelések és más pénzügyeszetekbe történő befektetések bizonyos formájú prudens elismerésének engedélyezésére vonatkozó döntését; véleménye szerint további kiigazítások helyénvalók lehetnek;
25. hangsúlyozza, hogy az egyenlő versenyfeltételek garantálása érdekében és a nem részvénytársasági formájú üzleti modellek – különösen a szövetkezetek, takarékszövetkezetek és takarékpénztárak – kedvezőtlenebb helyzetbe hozásának megelőzésére a tőke fogalmát a jogi formától függetlenül kiegyensúlyozottan, a tőkeinstrumentumok minősége (azaz állandó jelleg, veszteségelvonó képesség, a kifizetés rugalmassága) alapján kell meghatározni;
26. szorgalmazza, hogy a Bázeli Bizottság és a Bizottság az elismerhető tőkeinstrumentumok fogalmának meghatározásakor megfelelően vegye figyelembe az európai bankszektor jelentős hányadát kitevő, nem részvénytársasági formában működő vállalatok (azaz a szövetkezetek, takarékszövetkezetek és takarékpénztárak) szükségleteit és sajátosságait;
27. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az 1. szint szerinti szavatoló tőkére vonatkozó javasolt elismerési kritériumokat és a jegyzéket korlátozza azon kritériumokra, amelyek a tőke minőségének biztosításához szükségesek (azaz az állandó jelleg, veszteségelvonó képesség, kifizetés rugalmassága);
28. szorgalmazza, hogy a Bázeli Bizottság és a Bizottság biztosítsa, hogy a konszolidált tőkeszámítások során kiegyensúlyozottan és prudens módon vegyék számításba a kockázatot és a tőkét egyaránt, továbbá hogy megfelelő módon ismerjék el az egy bankcsoporton belüli hitelintézetek számára közvetlen hozzájárulásból, kisebbségi tulajdonosoktól származó egyedi tőkét (azaz a kisebbségi érdekeltségeket), továbbá a regionális szövetkezetek és takarékpénztárak központi intézményben való tőkerészesedését ne akadályozzák (azaz ne vonják le a saját forrásokból);
29. hangsúlyozza a feltételes tőke válság alatt játszott fontos szerepét; sürgeti a Bizottságot és a Bázeli Bizottságot, hogy ismerjék el a rugalmas feltételes tőke válsághelyzetekben betöltött szerepét, és felügyeljék az átváltható hiteleszközök piaci elfogadottságát;
30. kéri a Bizottságot, hogy az esetleges versenyhátrányok elkerülése érdekében megfelelően vegye figyelembe az adózási és a számviteli célokat szolgáló mérleg között fennálló eltéréseket;
31. kéri a Bázeli Bizottságot és a Bizottságot, hogy tisztázzák a kölcsönös pénzügyi keresztrészesedésre vonatkozó megállapodások kezelését;
32. kéri a Bizottságot, hogy a volatilitás és a ciklikus folyamatok korlátok között tartása érdekében fontolja meg a nem megvalósult nyereségek és veszteségek közötti kiegyensúlyozott kezelést;

33. sürgeti a Bizottságot, hogy végezzen átfogó felmérést a válság előtti és utáni tőkeeszközökről a konkrét tőkeeszközök fontosságának és válsághelyzeti relevanciájuk értékelése érdekében;

Likviditási standardok

34. a válság kiváltotta válaszlépések kulcsfontosságú összetevőjének tekinti a kiváló minőségű likviditási standardok kialakítását; véleménye szerint a likviditási standardoknak kellően differenciálnak kell lenniük, hogy figyelembe vegyék a bankok üzleti modelljét és kockázati profilját; véleménye szerint el kell ismerni, hogy egy adott eszköz kockázata az idő és a kezeléséhez alkalmazott mechanizmus függvényében változhat;
35. megjegyzi, hogy a lejárat transzformáció természetesen hosszú/rövid likviditási kockázatnak teszi ki a bankokat;
36. álláspontja szerint annak érdekében, hogy ne kerüljenek hátrányos helyzetbe az olyan pénzügyi konglomerátumként elismert bankok, amelyek részesedéssel rendelkeznek biztosítótársaságokban, a bankok és a biztosítótársaságok közötti saját források megkettőzésének kérdésével a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelvben foglalt jelenlegi rendszer keretében foglalkozni kell;
37. sürgeti a Bázeli Bizottságot és a Bizottságot, hogy vizsgálják meg újra a likviditási és finanszírozási arány meghatározását;
38. álláspontja szerint a likvid eszközzel való fedezettség arányának jobban figyelembe kell vennie az elismerhető eszközök likviditási tartalékban való koncentrációjának kockázatát, ösztönöznie kell a diverzifikációt, és vissza kell tartania az egy adott eszközosztályba történő túlzó koncentrációtól (beleértve az államadósságot is); úgy véli, hogy a likviditási tartalékokat a lehetőségekhez képest olyan eszközöknek kell alkotniuk, amelyek jelentős stresszhelyzetekben is megőrzik likviditásukat, és hogy ez az arány – amennyiben megfelelően állapítják meg – fokozza az intézmények likviditási kockázatokkal szembeni rugalmasságát;
39. sürgeti a Bizottságot, hogy szavatolja, hogy a 4. tőkekövetelmény-irányelv felülvizsgálatára irányuló soron következő javaslatában a mérlegen kívüli kötelezettségekre vonatkozzanak likviditási követelmények;
40. arra az esetre, ha strukturális likviditási standardokat határoznának meg (azaz „nettó stabil finanszírozási arányt”), felhív az Európára jellemző stabil finanszírozási források (azaz a fedezett kötvények – Pfandbriefe) figyelembe vételére; álláspontja szerint a befogadó tagországok nemzeti hatóságainak mindenkor hozzáférést kell biztosítani a fiókvállalat likviditási helyzetével kapcsolatos információkhoz;
41. kéri a Bizottságot, hogy az Európai Központi Bank monetáris politikai műveletekre szolgáló elfogadható eszközeinek (visszavásárlási eszköz) jelenlegi meghatározását figyelembe véve határozza meg a jó minőségű likvid eszközökre vonatkozó kritériumokat;
42. sürgeti a Bizottságot, hogy valamennyi euróövezetbeli államadósságot tekintszen jó

minőségű likvid eszköznek függetlenül azok konkrét minősítésétől, ezzel csökkentve a hitelminősítő ügynökségek tevékenységeinek aránytalan hatásait;

43. felhívja azonban a figyelmet annak lehetőségére, hogy a jó minőségű likvid eszközök válsághelyzetben gyorsan elveszíthetik likviditásukat, és ezért felhívja a hitelintézeteket, hogy végezzenek a likvid eszközökkel való fedezettség arányán és a nettó stabil finanszírozási arányon túlmutató stressztesztet;

A ciklikusság ellensúlyozását szolgáló intézkedések

44. üdvözli a túlzott hitelállomány-növekedés és a hitelbuborékok kockázatának mérséklését célzó erőfeszítést;
45. aggályosnak tartja a rögzített, bankspecifikus tőkemegőrzési tartalék jelenleg javasolt formájában esetlegesen ciklikusságot elősegítő jellegét; álláspontja szerint mind a tőkemegőrzési tartalékoknak, mind a ciklikusság ellensúlyozását lehetővé tevő tartalékoknak képesnek kell lenniük a veszteségek felszívására stresszhelyzet idején; álláspontja szerint ahhoz, hogy a tartalékok valóban hatékonyak legyenek, párhuzamosan kell őket kijelölni és kialakítani;
46. üdvözli a harmonizált makrogazdasági változók készletének a ciklikusság hathatós ellensúlyozását lehetővé tevő tartalékok képzése érdekében történő azonosítására tett kísérletet;
47. elismeri az előrelátó tartalékképzés (a várható veszteségeket figyelembe vevő megközelítés) mint a ciklikusságot elősegítő jellegét mérséklő lehetséges további intézkedés előnyeit, és ösztönzi a várható hitelezési veszteségek üzleti ciklusra tekintettel történő elszámolását;
48. úgy ítéli meg, hogy a közeljövőben felállítandó Európai Bankfelügyeleti Hatóságnak vezető szerepet kell játszania a tőkekövetelmények és anticiklikus tőkepufferek uniós szintű előírásaival kapcsolatos intézkedések kidolgozásában és végrehajtásában;
49. szorgalmazza a számviteli és szabályozói célra történő beszámolás nemzetközi konvergenciáját – különösen a várható veszteségeknek a közzétett eredményben történő figyelembe vétele tekintetében – a válság tanulságainak figyelembe vétele és annak biztosítása érdekében, hogy ugyanazokat az egyértelmű és átlátható szabályokat használják a felügyelteknek és a befektetőknek szóló információk előállításakor; figyelmeztet a kettős beszámolás minimalizálásának szükségességére; úgy véli, hogy az efféle erőfeszítéseknek olyan újításokra kell épülniük, mint a szabályozási oldal vagy a prudenciális szűrők, és tovább kell vizsgálniuk ezen újítások felhasználásának lehetőségét;
50. rámutat arra, hogy az anticiklikus szabályozáshoz összehangolt kritériumokra van szükség ahhoz, hogy a felügyeleti hatóságok a pénzügyi piacok és a piaci környezet átfogó és alapos ellenőrzését biztosítani tudják, beleértve többek között a teljes információcserét, a jogszabályok összehangolását, valamint a kitettség és a kockázat valós idejű megfigyelését, többek között a pénzügyi tranzakciókra nézve kötelező eseménynapló révén;

Tőkeáttételi arány (LR)

51. tekintettel a pénzügyi rendszer összetettségére, tudomásul veszi a túlzott tőkeáttétel képzése és a túlzott kockázatvállalás elleni lehetséges fékként a „nyers” tőkeáttételi arány koncepcióját; figyelmeztet arra, hogy ahhoz, hogy az egységes, általános tőkeáttételi arány hatékony legyen, oly módon kell az súlyozni, hogy jelezze a hitelintézetek üzleti modelljei és kockázati profiljai közötti különbségeket;
52. álláspontja szerint ennek az aránynak – eredményességéhez – a mérlegen kívüli tételeket és a származtatott eszközöket is mind tartalmaznia kell, egyértelműen meghatározottnak, egyszerűnek és nemzetközileg összehasonlíthatónak kell lennie, valamint figyelembe kell vennie a szabályozói nettósítást és a nemzetközi szinten létező, különféle számviteli standardokat;
53. aggályosnak tekinti azonban azt, hogy a nyers tőkeáttételi arány önmagában nem venné eléggé figyelembe a kockázatot, és büntetné a hagyományos alacsony kockázatú banki szolgáltatásokat (mint a lakossági, a vállalati és az ingatlanfinanszírozási, valamint a tranzakciós banki szolgáltatásokat) nyújtó cégeket, illetve azokat a gazdaságokat, amelyekben a vállalati szektor finanszírozása túlnyomórészt hitelekből történik; hangsúlyozza a tőkeáttételben történő változások és a tőkeáttétel általános szintjei felügyelő hatóságok általi nyomon követésének fontosságát, mivel a jelentős változások járulékos kockázatot jelezhetnek; aggodalmát fejezi ki amiatt is, hogy a „nyers” (nem differenciált) tőkeáttételi arány önmagában kedvezőtlen ösztönzőket teremthet, amely a pénzügyi eszközöket kockázatosabb kitétségek felé mozdítja;
54. kéri a Bázeli Bizottságot és a Bizottságot, hogy megfelelően mérjék fel a az 1. és 2. szintre alkalmazható tőkeáttételi arányok lehetőségeit, kellőképpen figyelembe véve az uniós bankszektor sajátosságait;
55. kéri a Bázeli Bizottságot és a Bizottságot, hogy vizsgálják meg az egyes üzletágak, a kockázattal súlyozott teljes eszközállományok (RWA) és a portfóliók jegyzési korlátai meghatározásának lehetőségét; úgy véli, hogy ebben az összefüggésben az eszközök nettó vagy bruttó összegekkénti értékelését kell figyelembe venni;
56. kéri továbbá a Bázeli Bizottságot és a Bizottságot, hogy a szabályozási beavatkozásnál használt határértékek révén vizsgálja meg a nyers tőkeáttételi arányon belüli arányosságot;
57. támogatja, hogy a tőkeáttételi arányt a Bázeli Bizottság által végzett munka keretében 1. pillérben rögzítsék;
58. megjegyzi, hogy a tőkeáttételi arány szükséges eszköz a bankok teljes kitétségének mérésére, de arra kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan szabályozó eszközöket, melyek célja a túlzott tőkeáttétel hatékony korlátozása (különösen a rövid távú és nagykereskedelmi finanszírozástól való túlzott függés);
59. szorgalmazza a tőkeáttételi arány alternatív formáinak további megfontolását a 2. pillérben; rámutat arra, hogy a tőkeáttételi aránynak például rugalmas határa lehetne, és a felügyelő hatóságoknak döntési jogköre lenne e határok megsértése esetén;

60. szorgalmazza annak a Bizottság általi biztosítást, hogy a tőkeáttételi arány ne eredményezzen a pénzügyi válság révén középpontba került típusú, nem megfelelő értékpapírosítást vagy helyettesítőket és kevesebb hitelt, különösen a reálgazdaságban történő hitelezés esetén (a bankok számára ezek a tőkeáttételi arány csökkentését szolgáló lehetséges eszközök);

Partner-hitelkockázat (CCR)

61. javított standardokat szorgalmaz a stressztesztek, a visszamérések (back-tests) és a rossz irányú kockázatok kezelése tekintetében, valamint azoknak a hosszú távú társadalmi és környezeti kockázatoknak a felmérését, melyek a vállalatok és projektek banki hitelekhez való jutásából erednek;

62. sürgeti a Bázeli Bizottságot és a Bizottságot, hogy a bankokkal szerződő felek romló hitelminőségéből fakadó hitelértékelési kiigazítások kockázatainak jobb kezelésére keressenek alternatívákat;

63. úgy véli, hogy a nemteljesítési csereügyleteket (CDS) nem szabad a tőkekövetelmények megkerülésére használni;

64. szorgalmazza, hogy a partnerkockázat-kezelés legyen kockázatarányos és a nem központilag elszámolt ügyletek esetén legyen magasabb a tőkekövetelmény, mint a központi szerződő félén keresztül bonyolított ügyletek esetén, feltéve, hogy a központi szerződő fél megfelel az európai jogszabályokban meghatározandó, magas szintű követelményeknek, egyidejűleg figyelembe véve a nemzetközi szinten megállapított standardokat, kellő figyelemmel a kereskedelmi tevékenysége fedezetül származtatott ügyleteket használó vállalati szektor lehetséges költségeire; szorgalmazza a legmagasabb normákra való ösztönzést a kétoldalú klíring esetén;

65. hangsúlyozza, hogy a válság rámutatott arra, hogy a pénzügyintézetek közötti összefonódás nagyobb, mint a pénzügyintézetek és a vállalatok közötti összefonódás, és álláspontja szerint a partner-hitelkockázat tőkekövetelményének szigorúbbnak kell lennie a pénzügyintézetek más pénzügyintézeteknek való kitétsége esetén, és tükröznie kell, hogy e kockázat időben dinamikus természetű; hangsúlyozza, hogy a jelentős résztvevők közötti ügyletek esetleges koncentrációjának felfedezéséhez és a tőkekövetelményekre vonatkozó szabályozói intézkedések megtételéhez az összefonódás figyelmes nyomon követése szükséges;

o

o o

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az eurocsoportnak és az Európai Központi Banknak.

INDOKOLÁS

A G20-ak határozott kötelezettségvállalása és a washingtoni, londoni és pittsburghi G20-csúcstalálkozókon elért következtetések alapján a Bázeli Bizottság (a továbbiakban: a bizottság) a bankrendszer rugalmasságának erősítése érdekében elindította a Bázeli II. keretrendszer reformját célzó munkát.

A bizottság javaslatainak célja a tőkeminőség javítása, a tőkekeret hatályának (például a származtatott ügyletekből, repókból származó partnerkockázatra történő) kiterjesztése és erősítése. A bizottság egyben be kíván vezetni egy tőkeáttételi arányt, segítve a rendszeren belüli túlzott tőkeáttétel kialakulása kordában tartását, továbbá más kiegészítő, a ciklikusság ellen ható intézkedéseket, úgymint a jó időben megképzendő tőketartalékokat. Végül, de nem utolsósorban javaslatot tettek globális likviditási standardokra is.

Az előadónak meggyőződése, hogy a válság egyértelmű indokolja a hatályos szabályozási keretrendszer alapos felülvizsgálatát. Ezért üdvözli a Bázeli Bizottság annak érdekében tett erőfeszítéseit, hogy a keretrendszert általánosságban továbbfejlessze.

A keretrendszer reformjának általános támogatása ellenére az előadó erősen aggályosnak találja a felülvizsgált keretrendszerről folyó tárgyalás nyilvánvaló hiányosságait, valamint azt, hogy a keretrendszer a most bemutatott formájában egyértelműen versenyhátrányba hozza az európai gazdaságot.

A jelentés fő indoka ezért az Európai Parlament Bázeli Bizottsághoz intézett felhívása, amely az előbbi folyamatban lévő tárgyalásokba való megfelelő bevonására irányul, valamint a keretrendszer azon módosításainak elvégzésére irányuló felhívás, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az európai ipar és gazdaság ne kerüljön hátrányba.

Az Európai Parlamentnek aktív szerepet kell játszania és erős befolyást kell gyakorolnia a szabályok Bázeli Bizottságban már tárgyalás alatt álló felülvizsgálatának folyamatára. Az előadónak meggyőződése, hogy mivel az Európai Parlament az a demokratikusan választott európai testület, amely a későbbiekben társjogalkotóként jár el a tőkekövetelményekről szóló bizottsági javaslat (CRD 4 irányelv) ügyében, azt korai szakaszban be kell vonni a tárgyalási folyamatba, és felkéri a Bázeli Bizottságot és a Bizottságot az ehhez szükséges lépések megtételére.

Noha fennáll a bázeli keretrendszer felülvizsgálatára irányuló, határozott nemzetközi elkötelezettség, fontos, hogy a felülvizsgálat egyensúlyt teremtsen a különféle üzleti modellek, a befektetési és hagyományos lakossági banki tevékenység, a különböző jogi formák és az európai vállalati szektor túlnyomórészt banki hitelezés útján történő finanszírozása között. Míg az amerikai gazdaság finanszírozása főként a tőkepiacon keresztül történik, az európai vállalati szektor a bankszektor hitelezési kapacitására hagyatkozik. Európában a beruházások és kölcsönök 80%-a banki hitelezésen alapul. A felülvizsgált szabályoknak figyelembe kell venniük ezeket az eltéréseket, anélkül hogy egyes piacokat vagy üzleti modelleket büntetnének. Egyébként fennáll annak kockázata, hogy az európai gazdaság és ipar kárt szenved.

Az előadó a felülvizsgált Bázeli II. keretrendszert illetően azzal a feltétellel ért egyet a

nemzetközi szinten azonos versenyfeltételekkel, hogy az ne hozza versenyhátrányba az európai gazdaságot.

A Bázeli Bizottságon belül minden részt vevő fél részéről erős elkötelezettség szükséges egy egyértelmű és egységes végrehajtási menetrend mellett. Az előadó álláspontja szerint ez a sikeres reform és a szabályozási arbitrázs megelőzésének előfeltétele. Az előadó az Európai Unió érdekében felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a jobb koordinációra.

A végrehajtási menetrendnek számításba kell vennie a felülvizsgált Bazel II. keretrendszer összes elemének és a reálgazdaságot érintő, összes folyamatban lévő reformnak a hatását. Különösen a kkv-k és a vállalati szektor finanszírozását kell biztosítani, mivel a kkv-k az európai növekedés és foglalkoztatás hajtóerőinek egyikét adják.

Ezen túlmenően a készülő CRD4 javaslatnak is összhangban kell állnia az erős felügyeleti autoritással.

Az előadónak aggályai vannak a készülő javaslat különféle alkotóelemei közötti kölcsönös kapcsolatot illetően – körültekintéssel kell végrehajtani a tőkeminőség tőkeszint emelésével egyidejűleg történő erősítését.

Az előadó álláspontja az, hogy a reform mögöttes céljaként a bankoknak jobban kell összpontosítaniuk a kockázatok és az eredmény hosszú távú következményekre tekintettel történő kezelésére. A készülő javaslatnak módot kell találnia arra, hogy ösztönzőket teremtsen a bankok számára ahhoz, hogy a hiteleket – az értékpapírosítás és a mérlegen kívüli tételek túlzott igénybevétele nélkül – saját könyveikben tartsák nyilván.

A KÉRDÉSEK RÉSZLETEI:

Tőkeminőség

Az előadó határozottan támogatja a tőkeminőség és -mennyiség válságra válaszként történő erősítésének elgondolását. Üdvözli azt a megközelítést, hogy a tőke fogalom meghatározását a tőkeinstrumentumok állandó jellegű, veszteségelvonó képességen és a kifizetés rugalmasságán alapuló minőség irányába elmozdulva módosítsák, de kételyei vannak a bizonyos jogi formák irányába zajló közvetett koncentráció miatt. Emellett az elfogadható tőkeinstrumentumok fogalmának nem szabad egyes nem részvénytársasági formában működő üzleti modelleket – különösen az európai bankszektor jelentős hányadát kitevő szövetkezeteket és takarékpénztárakat – hátrányba hoznia.

Valamennyi tőkekövetelménynek összhangban kell állnia a kockázatérzékenységgel kapcsolatos általános bázeli célkitűzéssel a tőkelevonáson belüli egyenlőtlenségek kerülése révén, amelynek egyszerre és kiegyensúlyozottan (azaz a kisebbségi érdekekre figyelemmel) kell figyelembe vennie a kockázatot és a tőkét.

Likviditási standardok

Az előadó álláspontja az, hogy a likviditási standardok erősítése a válságra reagálva a

felülvizsgált bázeli követelmények kulcsfontosságú összetevője. A válság mint likviditási válság egyik tanulsága az, hogy több likviditás szükséges a stresszhelyzetekkel való megbirkózás érdekében, rövid és hosszú távon egyaránt.

Az előadó álláspontja szerint az új likviditási standardoknak nem szabad ösztönözniük a likviditási tartalékon belül az egy adott osztályba tartozó elfogadható eszközök koncentrációját, hanem ehelyett a kiváló minőségű likvid eszközökbe való diverzifikációt kell ösztönöznie. Az előadónak aggályai vannak a stabil finanszírozási arány szerkezetét illetően. Az egyes kormányzati kötvényeket illetően kialakult helyzet igazolja, hogy egyetlen eszközosztály sem eleve stabil.

Az előadó nagyobb rugalmasságot tekint szükségesnek az Európában rendelkezésre álló, elfogadható kiváló minőségű likvid eszközök tekintetében, a sajátosságok figyelembe vétele és az európai stabil finanszírozási források megfelelő elismerése révén.

A ciklikusság ellensúlyozását szolgáló intézkedések

A Bázeli Bizottság tervezi egy intézkedéscsomag bevezetését a bankok arra való ösztönzése érdekében, hogy a jó időkben képezzenek tőketartalékokat annak érdekében, hogy azokat rossz időkben felhasználhassák.

Az előadó üdvözli a bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy visszaszorítsa a túlzott hitelállomány-növekedést és a hitelbuborékok kialakulását; ilyen intézkedéseket kell betervezni annak érdekében, hogy a jelenlegi szabályozási keretrendszer ciklikusságot elősegítő hatását tompítani lehessen. Az előadónak azonban aggályai vannak az esetleges bankspecifikus rögzített tőketartalék tartós ciklikusságot elősegítő jellegével kapcsolatban.

Az előadó határozottan támogatja az egész ciklust figyelembe vevő, előretekintő tartalékolást mint a ciklikusság ellen ható lehetséges intézkedést. E tekintetben hangsúlyozza a számviteli és prudenciális célú beszámolási standardok konvergenciájának fontosságát – különösen a várható veszteségeknek a közzétett eredményben történő figyelembe vétele tekintetében –, és figyelmeztet a kettős beszámolás kedvezőtlen hatásaira.

Hozzá kell tenni, hogy a számviteli standardok kiváló minőségű nemzetközi standardok (IFRS) irányába mutató konvergenciája érdekében tett erőfeszítések kiemelkedő fontosságúak a G20-menetrend sikeres megvalósításához, a befektetői információk összehasonlíthatóságához és a nemzetközi szinten egyenlő versenyfeltételekhez.

Tőkeáttételi arány

A G20-ak következtetései alapján a Bázeli Bizottság előterjeszti a nyers tőkeáttételi arány koncepcióját. Az arány célja, hogy fékként szolgáljon a rendszerben a túlzott tőkeáttétel kialakulásának megelőzésére.

Az előadóak az aránnyal kapcsolatban jelentős aggályai vannak. Emellett véleménye szerint ahhoz, hogy egy ilyen arány eredményes legyen, annak ki kell terjednie a válság által előtérbe helyezett területekre, így a mérlegen kívüli tételekre és a származtatott eszközökre, és nemzetközileg is összehasonlíthatónak kell lennie. A tőkeáttételi arány struktúrájának kialakítását követően további kérdéseket is meg kell fontolni, úgymint a tőkeáttételi arány 1.

vagy 2. pillér körébe vonását, az alacsony kockázatú banki szolgáltatásokra – mint az ingatlanfinanszírozás és vállalati finanszírozás – gyakorolt hatást.

Partner-hitelkockázat (CCR)

A válság súlyos hiányosságokat hozott felszínre a stressztesztek, visszamérések (back-tests) módja és a rossz irányú kockázatok kezelése tekintetében. Emellett a válság megmutatta, hogy milyen pusztító hatású lehet a tőzsdén kívüli piacokon folytatott származtatottszköz-kereskedelem átláthatóságának és egyértelműségének hiánya. A Bázeli Bizottság egy módosításcsomagot javasol azokra a főbb problémákra, amelyek esetében a partner-hitelkockázat kezelése elégtelennek bizonyult.

Az előadó határozottan támogatja a bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy erősítse a stressztesztekre, visszamérésekre (back-tests) és a rossz irányú kockázatok kezelésére vonatkozó előírásokat.

Üdvözli a bizottság azon erőfeszítéseit, hogy ösztönözze a tőzsdén kívüli kereskedés központi szerződő félen keresztül történő kiegyenlítését, és az az álláspontja, hogy a tőkekövetelményeknek különbséget kell tenniük a központi szerződő félen keresztül végrehajtott ügylet kockázata és a tőzsdén kívüli ügylet kockázata között, azzal a feltétellel, hogy a központi szerződő fél magas szintű követelményeknek felel meg. A standardokat a nemzetközi fejlemények figyelembe vételével az Európai Bizottságnak kell kialakítania.

Az előadó tudomásul veszi egyben a kereskedelmi kockázatainak fedezetéül származtatott ügyleteket használó vállalati szektor nem központi elszámolt származtatott eszközök esetleges tőkekövetelményének költségeivel kapcsolatos aggályait, és felkéri a Bizottságot, hogy a tőzsdén kívüli, illetve a központi szerződő félen keresztül elszámolt származtatott ügyletek tőkekövetelménye közötti különbségtételkor mérlegelje a vállalatokra gyakorolt esetleges hatásokat és a kapcsolódó költségeket.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	13.9.2010
A zárószavazás eredménye	+: 38 -: 0 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Burkhard Balz, Slavi Binev, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Edward Scicluna, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Thijs Berman, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Ashley Fox, Danuta Maria Hübner, Sophia in 't Veld, Ramón Jáuregui Atondo, Philippe Lamberts, Olle Ludvigsson, Zoran Thaler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Matthias Groote